

WWW. ULAMA. IN என்ற முகவரியிலும் BAYAN NOTES எடுக்கலாம்

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
குர்பானியின் சட்டங்கள்

09-08-2019
துல்ஹஜ் - 7

عن أبي قتادة رضي الله مرفوعاً "إن صَوْمَ عَاشُورَاءَ يُكْفِرُ سَنَةً وَإِنْ صِيَامَ يَوْمِ عَرَفَةَ يُكْفِرُ سِتِّينَ (مسلم) وظاهره أن صِيَامَ يَوْمِ عَرَفَةَ أَفْضَلُ مِنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ الْحَكْمَةَ فِي ذَلِكَ إِنَّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مَنْسُوبٌ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَوْمَ عَرَفَةَ مَنْسُوبٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلِذَلِكَ كَانَ أَفْضَلَ (فتح الباري)

பிக்ஹு நூல்கள் அனைத்திலும் அரஃபா நாள் என்பது துல்ஹஜ் 9-ம் நாள் என்றே கூறப்பட்டுள்ளது. அரஃபாவில் ஹாஜிகள் தங்கும் நாள் என்று கூறப்படவில்லை. ஆகவே அரஃபா நாள் ஹாஜிகளுக்கும், நமக்கும் மாறுபடுவது அல்லாஹ்வின் விதி.

குர்பானி கொடுக்க அனுமதிக்கப்பட்ட நாட்களும், குர்பானி கொடுப்பது மக்ரஹாக கருதப்படும் நேரமும்

شَافِعِيٌّ : الاضحية جائزة في يوم النحر وثلاثة أيام بعده لما روي عن جبير بن مطعم عن النبي صلى الله عليه وسلم **كُلُّ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ ذَبْحٌ** (أحمد) حديث جبير بن مطعم **حنفي: الأضحية جائزة في ثلاثة أيام** : يوم النحر ويومان بعده قال النبي صلى الله عليه وسلم : أيام النحر ثلاثة أفضلها أولها- ويحوز الذبح في لياليها إلا أنه يكره لاختتمال الغلط في ظلمة الليل (المبسوط, الهداية)

சீக்கிரம் குர்பானி கொடுப்பது நல்லது. குத்பா முடிந்து மிம்பரிலிருந்து கீழே இறங்கியுடன் நபி ஸல் குர்பானி கொடுத்துள்ளார்கள்

عَنْ جَابِرِ رضي الله عنه قَالَ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَضْحَى بِالْمُصَلَّى فَلَمَّا قَضَى خُطْبَتَهُ نَزَلَ مِنْ مَنبَرِهِ وَأَتَى بِكَبِشٍ فَدَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ وَقَالَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ أَكْبَرُ هَذَا عَنِّي وَعَمَّنْ لَمْ يُضَحِّ مِنْ أُمَّتِي (ابوداود)

குர்பானிப் பிராணியை அறுக்கும் போது நியயத்துடன் வஜ்ஜஹத்து, பிஸ்மில்லாஹ் ஒதி தக்பீர் சொல்வது

عَنْ جَابِرِ رضي الله عنه قَالَ: ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبِشَيْنِ فِي يَوْمِ الْعِيدِ فَقَالَ حِينَ وَجَّهَهُمَا (إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَيْفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) (إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ عَن مُحَمَّدٍ وَأُمَّتِهِ ثُمَّ سَمَى اللَّهُ وَكَبَّرَ وَذَبَحَ (نسائي) وتستحب الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم عند الذبح (الأم للشافعي)

எந்தப்பிராணியை அறுத்தாலும் அறுக்கும் முன் கத்தியை தீட்டுவது, அறுத்தவுடன் உடனே உரிக்காமல் சூடு ஆற விடுவது

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ وَلْيُحِدِّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ (مسلم) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا قُطِعَ مِنْ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيْتَةٌ¹ (أحمد)

அறுக்கப்படும் பிராணிக்கு முன்னால் கத்தியை தீட்டுவது அதனை பல முறை சாகடிப்பதாகும்

عن ابن عباس رضي الله عنه أن رجلا أضجع شاة وهو يحد شفرته² فقال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أتريد أن تميته موتاتٍ هلاَّ حَدَدْتَ شَفْرَتَكَ **قبل أن تُضَجَّعَهَا (مستدرک الحاکم) کتاب الاضحية** عن معاوية بن قرة عن أبيه : أن رجلا قال : يا رسول الله إني لأرحم الشاة أن أذبحها فقال رسول الله صلى الله عليه و سلم : إن رَحِمْتَهَا رَحِمَكَ اللَّهُ **(مستدرک الحاکم) کتاب الاضحية**

மென்மையாக அழைத்துச் செல்வதும், தண்ணீர் கொடுப்பதும், ஒரு ஆட்டின் முன் மற்றொரு ஆட்டை அறுக்காமலிருப்பதும்

والأولى أن تساق إلى المذبح برفق وتضع برفق ويعرض عليها الماء قبل الذبح ولا يحد الشفرة قبالتها ولا يذبح بعضها قبالة بعض (بحر الرائق) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال مرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَجُلٍ وَهُوَ يَجْرُ شَاةً بِأُذُنِهَا فَقَالَ دَعْ أُذُنَهَا وَخُذْ بِسَاقِهَا³ (ابن ماجه) عن الوضيين بن عطاء رضي الله عنه أن جزاراً فتح بابا علي شاة ليذبحها فانفلتت منه حتى جاءت الي النبي صلي الله عليه وسلم فأَتَبَعَهَا فأخذ يسحبها برجلها⁴ فقال لها النبي صلي الله عليه وسلم اصبري لأمر الله وأنت يا جزار (مصنف عبد الرزاق) جزار يذبحها برفق

அறுக்கும் போது குர்பானிப் பிராணியை கிப்பலாவை முன்னோக்கி வைத்து அறுப்பது

استقبال الذابح القبلة وتوجيه الذبيحة إليها وذلك في الهدي والأضحية أشد استحبابا لأن الاستقبال مستحب في القربات وفي كيفية توجيهها ثلاثة أوجه أصحها يوجه مذبوحها إلى القبلة ولا يوجه وجهها ليتمكن هو أيضا الاستقبال والثاني يوجهها بجميع بدنها والثالث يوجه قوائمها⁵ (مجموع)

அறுக்கத் தெரிந்தால் முடிந்த வரை தானே அறுப்பது, அல்லது அறுப்பவருக்கு பக்கத்தில் நிற்பது

الأولى في القرب أن يتولأها الإنسان بنفسه وإن أمر به غيره فلا يضُرُّ لِأَنَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سَاقَ مَائَةَ بَدَنَةٍ فَنَحَرَ بِيَدِهِ نَيْفًا وَسِتِّينَ ثُمَّ أَعْطَى الْحَرْبَةَ عَلِيًّا فَنَحَرَ الْبَاقِي وَإِنْ كَانَ لَا يُحْسِنُ ذَلِكَ فَلَا أَحْسَنَ أَنْ يَسْتَعِينَ بِغَيْرِهِ كَيْلَا يَجْعَلَهَا مَيْتَةً وَلَكِنْ يَنْبَغِي أَنْ يَشْهَدَهَا بِنَفْسِهِ لِقَوْلِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لِفَاطِمَةَ رضي الله عنها قَوْمِي فَاشْهَدِي فَإِنَّهُ يُغْفِرُ لَكَ بِأَوَّلِ قَطْرَةٍ مِنْ دَمِهَا كُلُّ ذَنْبٍ (سنن الكبرى للبيهقي) ضَعِيفٌ

குர்பானிப் பிராணியில் கூட்டு சேர்ந்து கொண்ட எழு பேர் அதனை அறுக்கும்போதும் கூட்டாக அறுத்த சம்பவம்

عن أبي الأسد السلمي عن أبيه عن جده رضي الله عنه قال: **كُنْتُ سَابِعَ سَبْعَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَمَعَ كُلُّ رَجُلٍ مَنَا دِرْهَمًا فَاشْتَرَيْنَا أَصْحِيَّةً بِسَبْعَةِ دَرَاهِمٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ أَعْلَيْنَا بِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَفْضَلَ الصَّحَايَا أَغْلَاهَا وَأَنْفُسَهَا فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَأْخُذُ بِيَدِ رَجُلًا يَأْخُذُ بِيَدِ رَجُلًا يَأْخُذُ بِيَدِ رَجُلٍ وَرَجُلًا بِرَجُلٍ وَرَجُلًا بِرَجُلٍ وَرَجُلًا بِرَجُلٍ وَذَبَحَهَا السَّبْعُ وَكَبَّرْنَا عَلَيْهَا جَمِيعًا (مستدرک الحاکم) کتاب الاضحیة (معجم الاوسط للطبرانی)**

கூட்டுக் குர்பானியாக இருந்தாலும் அதன் இறைச்சியிலிருந்து கொஞ்சம் சாப்பிடுவது சுண்ணத்.

فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (28الحج) وفي حديث حجة الوداع... ثُمَّ انصرفت (رسول الله صلى الله عليه وسلم) إِلَى الْمَنْحَرِ فَحَرَ ثَلَاثًا وَسِتِينَ يَدِهِ ثُمَّ أَعْطَى عَلِيًّا فَنَحَرَ مَا عَبَرَ وَأَشْرَكَهُ فِي هَدْيِهِ ثُمَّ أَمَرَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِبَضْعَةٍ فَجَعَلَتْ فِي قِدْرِ فَطَبَخَتْ فَأَكَلَا مِنْ لَحْمِهَا وَشَرِبَا مِنْ مَرَقِهَا (مسلم) باب حَجَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ قَالَ لِي مَالِكٌ أَحَبُّ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ أَضْحِيَّتِهِ لِأَنَّ اللَّهَ يَقُولُ " فَكُلُوا مِنْهُ

பிராணியின் கழுத்தின் இருபக்கமுள்ள இரத்தக்குழாய்கள், மூச்சுக்குழல், உணவுக்குழல் ஒரே நேரத்தில் அறுபட வேண்டும் இம்முறையில் அறுப்பதால் இரத்தம் விரைவாக வெளியேறி இறைச்சியும் சுத்தமாகும். கத்தி கூர்மையாக இருப்பதால் விரைவாக அறுக்க முடியும். அதனால் பிராணி வலியை உணர்வதில்லை. உதாரணமாக கூர்மையான பிளேடினால் ஏற்படும் காயம் உடனே வலியைத் தோற்றுவிப்பதில்லை. இரத்தம் வழிந்து சிறிது நேரம் கழித்தே வலியை உணர்வகிறோம்.

இஸ்லாமிய முறையில் பிராணியை அறுக்கும் போது அது வலியை உணர்வதில்லை என்றால் பிராணி ஏன் துடிக்கிறது ?

கழுத்தின் இரு புறமுள்ள இரத்தக்குழாய்கள் துண்டிக்கப்பட்டவுடன் மூளைக்குச்செல்லும் இரத்தம் தடைபடுகிறது. உடன் பிராணி நினைவை இழந்து விடுகிறது. மதுகந்தண்டு சிதையாமல் இருப்பதால் மூளை அதன் பின் உணர்வுகளை இதயத்திற்கு அனுப்பி வைத்து உடனே மூளைக்கு அதிக இரத்தத்தை அனுப்பித் தருமாறு கோருகிறது. ஆகவே தான் அறுக்கப்பட்டவுடன் பிராணி துடிக்கிறது. அதனால் உடலின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இரத்தம் துரிதமாக இதயத்தை அடைந்து அங்கிருந்து மூளைக்கு செலுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இரத்தக் குழாய்கள் துண்டிக்கப்பட்டிருப்பதால் இரத்தம் மூளைக்குச் சென்றடையாமல் வெளியேறி விடுகிறது. பிராணி துடிப்பதை பார்ப்பவர் அது வலியால் துடிக்கிறது என்று கருதி விடுவார். ஆனால் அது வலியினால் ஏற்படும் துடிப்பு அல்ல. ஏனெனில் ஏற்கெனவே நினைவிழந்திருப்பதால் பிராணி வலியை உணர்வதில்லை. உடல் துடிப்பின் மூலம் இரத்தம் முழுவதும் வெளியேறி விடுகிறது. இதனால் தான் பிராணியின் உடல் துடிப்பு நின்று இரத்தம் முற்றிலும் வெளியேறும் வரை தோலை உரிக்கவோ, தசையை வெட்டவோ அனுமதி இல்லை. இவ்விதம் பெறப்படும் இறைச்சி இரத்தம் நீங்கிய தூய்மையான இறைச்சியாகி விடுகிறது. பிராணியும் வேதனையின்றி உயிரிழக்கிறது.

பிராணி செயலிழந்து விடுவதால் அதற்கு எவ்வித வலியும் ஏற்படுவதில்லை எனக் கருதலாம். ஆனால் உண்மையில் பிராணி ஆகுமாக்கப்பட்ட பிராணிகளில் சாப்பிட தடுக்கப்பட்ட ஏழு பொருட்கள். அவற்றில் இரத்தம் ஹராம். மற்றவை மக்ரூஹ்

1. இரத்தம், 2. பித்தப்பை, 3. ஆண்குறி, 4. பெண்குறி, 5. இரு விதைகள், 6. மூத்திரப்பைகள், 7. கழலை

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُ مِنَ الشَّاةِ سَبْعًا : الْمَرَاةَ ، وَالْمَنَاءَةَ ، وَالْمَحْيَاةَ ، وَالذَّكْرَ ، وَالْأَنْثَيْنِ ، وَالْعُدَّةَ ، وَالذَّمَّ ، (طبرانی

பெருநாள் தொழுகையை காலையில் நேரத்தோடு தொழுவது

وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسَيْرٍ إِنَّ كُنَّا فَرَعْنَا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَذَلِكَ حِينَ التَّسْبِيحِ (بخاري) أي وقت صلاة الضحى وبعد طلوع الشمس وارتفاعها مقدار رحمين [

சூரியன் உதித்து ளுஹா என்னும்) கூடுதல் தொழுகை (தொழும்படும்) இந்த நேரத்திலெல்லாம் நாங்கள் பெருநாள் தொழுகையை தொழுது முடித்து விடுவோம் என்று என அப்துல்லாஹிப்பினு புஸர் ரழி அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்- புகாரீ

ஈதுப் பெருநாள் தொழுகையில் அதிகப்படியான தக்பீர்களைப் பற்றிய விபரம் ஷா:பிஈ, & ஹன:பீ - ஆதாரம்

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُكَبِّرُ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى فِي الْأُولَى سِنْعَ تَكْبِيرَاتٍ وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسًا (ابوداود) باب التَّكْبِيرِ فِي

الْعِيدَيْنِ - أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ سَأَلَ أَبَا مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ وَخَدِيفَةَ بْنَ الْيَمَانِ كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَبِّرُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ فَقَالَ أَبُو مُوسَى كَانَ

يُكَبِّرُ أَرْبَعًا تَكْبِيرَهُ عَلَى الْحَنَائِزِ (ابوداود) باب التَّكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ (أَرْبَعًا): أَي مَتَوَالِيَةً . وَالْمَعْنَى مَعَ تَكْبِيرَةِ الْإِحْرَامِ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى وَمَعَ تَكْبِيرَةِ الرَّكْعَةِ فِي الثَّانِيَةِ

இந்த ஹதீஸ் ஹன:பீ மத்ஹபுக்கு ஆதாரம் இங்கே நான்கு தக்பீர் என்று கூறப்படுவது ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் நான்கு என்பதாகும். அதாவது முதல் ரக்அத்தில் தக்பீர் தஹ்ரீமாவுடன் சேர்ந்து நான்கு பின்பு இரண்டாவது ரக்அத்தின் கடைசியில் ரூகுவுடைய தக்பீருடன் சேர்ந்து நான்கு என்பதாகும் ஆக அதிகப்படியான தக்பீர்கள் ஆறு என்பதாகும்.

ஒவ்வொரு தக்பீருக்குமிடையில் கைகளை தொங்க விடுவதா ? அல்லது கைகளை கட்டிக் கொள்வதா ?

حنفي: (ويُرْسَلُ يَدَيْهِ فِي قَوْمَةِ الرَّكْعَةِ وَبَيْنَ تَكْبِيرَاتِ الْعِيدِ) فَالْحَاصِلُ عَلَيَّ مَا قَالَ شَمْسُ الْأَيْمَةِ الْحُلَوَائِيُّ : إِنَّ كُلَّ قِيَامٍ لَيْسَ فِيهِ ذِكْرٌ مَسْنُونٌ فَالسُّنَّةُ فِيهِ الْإِرْسَالُ

وَكُلُّ قِيَامٍ فِيهِ ذِكْرٌ مَسْنُونٌ فَالسُّنَّةُ فِيهِ الْوَضْعُ وَبِهِ كَانَ يُفْتَى شَمْسُ الْأَيْمَةِ السَّرْحَسِيُّ وَالصَّنْدُرُ الْكَبِيرُ بِرُهَاَنِ الْأَيْمَةِ ، فَيَضَعُ يَدَيْهِ فِي الْقُنُوتِ وَصَلَاةِ الْجَنَازَةِ عِنْدَ أَبِي حَنِيفَةَ وَابِي يَوْسُفَ ؛ لِأَنَّ فِيهِمَا ذِكْرًا مَسْنُونًا مَجْمَعِ الْأَنْهَرِ ، (در الحکام) عَنْ أَبِي حَنِيفَةَ رَح قَالَ : وَيَسْكُتُ بَيْنَ كُلِّ تَكْبِيرَتَيْنِ يَقْدِرُ ثَلَاثَ تَسْبِيحَاتٍ

شافعي (وَوَاضِعًا) بَيْنَ كُلِّ تَكْبِيرَتَيْنِ يُمْنَى يَدَيْهِ عَلَى يَسَارِهِ مِنْهُمَا كَمَا بَعْدَ تَكْبِيرَةِ التَّحْرِيمِ وَظَاهِرٌ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِإِرْسَالِهِمَا إِذَا لَمْ يَعْثُ 2 (الغرر البهية)

2.கைகளை கீழே தொங்க விட்டால் அந்தக் கைகளைக் கொண்டு ஏதேனும் வீண் விளையாட்டில் ஈடுபட மாட்டார் என்றிருந்தால் அதிகப்படியான தக்பீர்களை மறதியாக விட்டு விட்டால்..

وقال أبو حنيفة وأحمد يسجد لتترك تكبيرات العيد (مجموع) شافعي: فان نسي تكبيرات العيد حتى افتتح القراءة ففيه قولان قال في القديم ياتي بها لان محلها القيام والقيام باق وقال في الجديد لا ياتي بها لانه ذكر مسنون قبل القراءة فسقط بالدخول في القراءة كدعاء الاستفتاح (مجموع) قال الشافعي () وإذا افتتح الصلاة ثم بدأ بالتكبير الأولى من السبعة بعد افتتاح الصلاة فكبرها ثم وقف بين الأولى والثانية قدر قراءة آية لا طويلاً ولا قصيرة فيهلل الله عز وجل ويكبره ويخمده ثم صنع هذا بين كل تكبيرتين من السبع والخمس ثم يقرأ بعد يأم القرآن وسورة وإن أتبع بعض التكبير بضعاً ولم يفصل بينه بذكر كرهت ذلك له ولا إعادة عليه ولا سجوداً لسهو عليه فإن نسي التكبير أو بعضه حتى يفتتح القراءة فقطع القراءة وكبر ثم عاد إلى القراءة لم تفسد صلاته ولا أمره إذا افتتح القراءة أن يقطعها ولا إذا فرغ منها أن يكبر وأمره أن يكبر في الثانية تكبيرها لا يزيد عليه لأنه ذكر في موضع إذا مضى الموضع لم يكن على تاركه قضاؤه في غيره (الام)